

सुतरावङ्गं वा कमलकुं वा ब्रह्मत्वेन परि-
कल्प्य धारासहितमुदकपात्रं गृहीत्वा अग्ने-
रुत्तरतः प्रष्टति दक्षिणावर्तेन दक्षिणदेशं गत्वा
अरन्निमाचान्तरिते देशे पूर्वाभिसुखीं वारि-
धारां दत्त्वा तदुपरि ग्रामग्रामं कुशाग्रास्त्रीयं
पश्चिमाभिसुखीं गुरुपविष्टिष्ठेत् । वामहस्ता-
नाभिकाङ्कुठाभ्यामास्त्रीयं कुशमेकं गृहीत्वा
प्रजापतिर्हिरण्यमुप हन्तीरिदेवता दण-
निरुत्तरे विनियोगः । ॐ निरुत्तः परावसु-
रिखनेन दक्षिणपश्चिमकोषे प्रक्षिपेत् । तत
अप उपसृज्य दक्षिणपादेन सयपादमवष्टभ्य
उत्तराभिसुखीभूय आस्त्रीयं कुशाग्राङ्गिरभ्युक्ष्य
प्रजापतिर्हिरण्यमुप हन्तीरिदेवता ब्रह्मोप-
वेशने विनियोगः ॐ आवसोः सद्मे खीद इति ।
ब्राह्मणब्रह्मपक्षे तु ब्राह्मण एव खीदामीति
ब्रूयात् अनेन कुशोपरि पूर्वागं कुशब्राह्मणं
ब्राह्मणब्रह्मपक्षे तु उत्तराभिसुखं स्थापयित्वा
तदुपरि कुशाग्रं दत्त्वा अङ्गिरभ्युक्ष्य कुशकुशमे-
रक्षेत् । ततस्तनेन पथा प्रत्यादृष्ट्य आसने
पूर्वाभिसुख उपविष्टो भूमिजपादिकं कुर्यात् ।
यदि तु ब्रह्मलेनारोपितो ब्रह्मा अयस्त्रीयवाचं
वक्षेत् तदा इत्तं भर्तं जपेत् । प्रजापतिर्हिर-
ण्यकोषे विनियोगः । ॐ इदं विष्णुर्विष्णुमे-
वेधा निदधे पदं सन्ध्यामस्य पांशुषे इति जपेत् ।
कुशादिब्रह्मपक्षे तु कर्मकर्तृरेव स्तुताकृतावेच-
न्यादिब्रह्मकार्यकर्मत्वात्सुखीयवाग्ब्रह्मनि-
मित्तत्वेन विनियोगः । ॐ इदं विष्णुर्विष्णुमे-
वेधा निदधे पदं सन्ध्यामस्य पांशुषे इति जपेत् ।
योगभेदः । स तु विष्णुर्भादिसप्तविंशतियोगा-
न्मर्तपञ्चविंशयोगः । तत्र जातफलम् ।

“वाजाशास्त्राभ्यासवर्जितकाशो
वर्णाचारैः संयुतश्चावकीर्तिः ।
शान्तो दान्तो जायते चारुकर्मा
स्तौ यस्य ब्रह्मवोगप्रयोगः ॥”

इति कौटिल्यप्रदीपः ॥

विष्णुः । इति मेदिनी । अष्टद्विपासविशेषः ।
इति वैमचन्द्रः । दृष्टिकर्तृदेवताविशेषः ।
उद्वहति प्रजायः । तत्पण्यायः । आत्मभूः २
सुरज्येष्ठः ३ परमेष्ठो ४ पितामहः ५ हिरण्य-
गर्भः ६ लोकेशः ७ स्वयम्भूः ८ चतुरासनः ९
धाता १० अजयोनिः ११ इक्ष्वाकुः १२ विरिचिः १३
कमलासनः १४ अरुः १५ प्रजापतिः १६
वैधाः १७ विधाता १८ विचक्षकः १९ विधिः २० ।
इत्यमरः ११।११६-१७। दृष्टकः २१ विरिचिः २२
स्वयम्भूः २३ पद्मायोनिः २४ पद्मासनः २५
विचक्षविधिः २६ । इति भरतः । देवदेवः २७
पद्मगर्भः २८ गुणसागरः २९ वेदगर्भः ३०
बहुरेताः ३१ स्वभूः ३२ सन्धारामः ३३ सुधा
वर्षा ३४ क्षपाक्षितः ३५ जसपण्यः ३६ लोक-
नाथः ३७ महावीर्यः ३८ सरोजो ३९ मञ्जु-
प्राणः ४० नाभिजम्बा ४१ बहुरूपः ४२ जटा-
वरः ४३ चतुर्भुजः ४४ कञ्जः ४५ प्रभुः ४६

चिन्तामणिः ४७ पद्मायिः ४८ पुराणगः ४९
अष्टकर्मः ५० हंसरथः ५१ सर्वकर्ता ५२ चतु-
र्मुखः ५३ । इति शब्दरत्नावली ॥ कः ५४ ।
इत्येकाक्षरकोषः ॥ आः ५५ अतःप्रचनिवासः ५६
स्वायम्भुवमनुषिता ५७ । इति कविकल्पलता ॥
मः ५८ । इति प्रणवव्याख्या ॥ (नाभिजम्बा ५९ ।
अष्टकः ६० । पूर्वः ६१ । निधनः ६२ ।
कमलोज्ज्वलः ६३ । सदानन्दः ६४ । रजो-
मूर्तिः ६५ । सत्यकः ६६ । हंसवाहनः ६७ ।
इति कसिंक्षिदमरकोषे दृश्यते ॥ ११।१७ ॥)
तस्य स्वरूपं यथा,—

मार्कण्डेय उवाच ।

“ततो ब्रह्माक्षसंस्थानं दर्शयामास ब्रह्मणे ।
वष्टये तोयराशिर्यं ब्रह्माक्षं यथा पुरा ॥
तन्मध्यं पद्मगर्भां ब्रह्माक्षं जगतः प्रतिम् ।
ज्योतीरूपं प्रकाशायं दृष्टयं च पृथग्गतम् ॥
शरीरिणं स दृष्ट्वा ब्रह्माक्षान्तर्गतं सुहृः ।
चतुर्भुजं प्रकाशन् ज्योतिर्भिः कमलासनम् ॥
तत्रैव च विधाभूतं वपुर्ब्रह्मा ददर्श सः ।
ऊर्ध्वमध्यान्तमग्रेस्तु ब्रह्मविष्णुशिवात्मिकां ॥
अधोर्ध्वभागो वपुषो ब्रह्मत्वमगमत्तथा ।
मध्यो यथा विष्णुभूतं ददर्शात्तस्य ब्रह्मत्वम् ॥
एकमेव शरीरं च विधाभूतं सुहृर्मुहुः ।
हरो ददर्श खे गर्भं तथा सर्वमिदं जगत् ॥
कदाचिद्वैष्णवं कायं ब्रह्मो काये लयं ब्रजेत् ।
ब्रह्मां तथा वैष्णवं च ब्रह्मैव वैष्णवं तथा ॥
ब्रह्मैवं वैष्णवं काये ब्रह्मो पाप्यथ ब्रह्मैवम् ।
गच्छन्तं लीनतां शम्भुरेकतां सुहृर्मुहुः ॥
ददर्श वामदेवोऽपि भिन्नं चाप्यष्टयगतम् ।
परमात्मनि गच्छन्तं लीनतां तद्वपुष्य यत् ॥”

इति काशिकापुराणे १७ अध्यायः ॥ ७ ॥

तस्य पूजाविधिर्यथा ।

“अथ राजसवहितो ब्रह्मणः पूजनक्रमम् ॥
ब्रह्मजीवं पुरा प्रोक्तं यन्मन्त्रं पूर्वतश्चरेत् ।
तेनैव तन्तुं संपूज्य परं निज्जिह्वाभ्यासात् ॥
एतस्य चाङ्गमन्त्रं यथा भर्गेय भाषितम् ।
वेतालमैरवाह्यं रूपं अथ भूमिपः ॥
तस्य मन्त्रोद्धारो यथा,—

“पठतीयं च वक्षिष्य शेषस्वरसमन्वितः ।
चन्निवृत्तसमायुक्तो ब्रह्ममन्त्रः प्रकीर्तितः ॥
अनेनैव तु मन्त्रेण ब्रह्माक्षं यः प्रपूजयेत् ।
स काममिदं संप्राप्य ब्रह्मलोके प्रमोदते ॥”
तस्य अर्थान् यथा,—

“ब्रह्मा कमलकुण्डलचतुर्वक्त्रचतुर्भुजः ।
कदाचिद्वक्त्रकमले हंसाक्षः कदाचन ॥
वर्णेन रक्तगौराङ्गः प्रांशुस्तुङ्गा उन्नतः ।
कमलकुण्डलमकरे सुवो हस्ते तु दक्षिणे ॥
दक्षिणाक्षस्तथा माला वामाक्षस्तथा सुवः ।
आव्यस्त्राली वामपार्श्वे वैशाः सर्वेऽगतः स्थिताः ॥
सावित्री वामपार्श्वस्था दक्षिणस्था सरस्वती ।
सर्वे च ऋषयो ह्यग्रे जुष्यादेभिश्च चिन्तनम् ॥
चतुष्कोणं चतुर्द्वारमष्टपञ्चमन्वितम् ।

चतुष्कोणी सङ्गतं शुक्लमखिलसुकुसुमैः ॥
सम्मानादिकं सर्वं यास्यान्त्याः प्रतिपत्तयः ।
आद्या उत्तरतन्त्रोक्ता योगपीठेऽङ्गादिका ॥”
तस्य पूजाक्रमो गायत्री च यथा,—
“आधारशक्तिप्रसूतास्तथा सर्वान् पूजयेत् ।
अष्टपञ्चेतु पद्मस्थाष्टौ दिक्पालान् प्रपूजयेत् ॥
पद्मासनाय विद्महे हंसाक्षाय धीमहि ।
तन्नो ब्रह्मसिद्धि पदं तत्तत्तानु प्रचोदयात् ॥
एवा तु ब्रह्मगायत्री पूजयेदनया विधिम् ।
निर्माणाधारी चैतस्य सन्तकुमार उच्यते ॥
उपचाराः पूर्ववत् नैव ब्रह्मरजिताः ।
रक्तकौषेयवस्त्रं ब्रह्मप्रोतिकरं परम् ॥
आव्यं सपायसं सर्पिस्तिलयुक्तस्य भोजनम् ।
चित्तरक्तसमायुक्तं चन्दनं परिकीर्तितम् ॥
पार्श्वयोः शङ्करं विष्णुं पूजने पूजयेन्नरः ।
सवादीन् कारसंस्थांस्तु मन्त्रे परिपूजयेत् ॥
सरस्वतीं च सावित्रीं हंसं पद्मन्तयेव च ।
अयं विशेषः कथितः प्रणामस्यास्य दृष्टवत् ॥
पद्मवीजमवा माला जपकर्मणि कीर्तिता ।
पूर्णादग्रे तिथौ आद्ये पूजाकर्मणि सर्वदा ॥
क्षीरेणाद्यं प्रदद्यात् सर्वदा ब्रह्मणे नृप ॥
अयनी कथितो भूपः यथा भर्गेय भाषितः ॥
दर्शयता खपुत्राभ्यां कामरूपाङ्गं शुभम् ।
यत्र तत्र विधिश्चैव साधकः परिपूजयेत् ॥
पीठे सन्ध्यां पूजयित्वा परं निज्जिह्वाभ्यासात् ॥”

इति काशिकापुराणे २२ अध्यायः ॥

तस्यापूज्यत्वकारणम् यथा । मोहिन्युवाच ।
“उत्तिष्ठ जगतीनाथ । पारं कुरु क्षरार्णवे ।
निमन्तां दुस्तरे घोरे कर्णधार ! भयानके ॥
अतीवनिर्जनस्थाने सर्वजन्तुविवर्जिते ।
सुमन्वितायुगा रक्षे पुष्कोकिलरुतयुते ॥
सन्ततं त्वम्भनस्त्रामां हासीं जम्बनि जम्बनि ।
क्रीडीहि रतिपथेनाम्बुत्तरजेन सत्वरम् ॥
इत्युक्त्वा मोहिनी सती जगत्सदृशं ब्रह्मणः ।
सिचकथं करं वक्ष्यं सखिता कामविह्वला ॥
धिल्लाय समयं धाता तातुवाच भयातुरः ।
पीयूषतुल्यवचनं परं विनयपूर्वकम् ॥”

ब्रह्मोवाच ।

“अथ मोहिनि ! महात्मां सर्वं सारं हितं
स्तुतम् ।

न कुरु त्वं जैलोक्ते स्त्रीजातीनामपचपाम् ॥
त्वज्जाम्बिके ! पुत्रं त्वं निष्काममेव च ।
त्वत्कर्मयोग्यं रक्षिकं युवानं पश्य सखिते ! ॥
निवेकाक्षम्यते पत्नी गुर्वर्भेता शुभाशुभम् ।
मन्त्रः शिष्यमपत्यं सर्वमेतन्न यन्नतः ॥
त्वया सह मम रतेर्निर्वन्धो नास्ति सुत्रते ! ।
चुष्टं महदा यत् कर्म सर्वं देविनिवन्धकम् ॥
इत्युक्तवन्तं ब्रह्माक्षं क्षरन्तं मत्पदास्तु जम् ।
विचकार्यं पुनर्वैशा कामेन हतचेनना ॥
एतस्मिन्नन्तरे शीघ्रं स्थानं तत् सुमनोहरम् ।
आजम्भुर्मुनयः सर्वे ज्वलन्तो ब्रह्मतेजसा ॥
इदं तां सुनिश्चिन्तानागतां ममेच्छया ।